

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Jure Rerum Ecclesiasticarum Ad Germaniae Catholicae
Principia Et Usum Pars ...**

Complectens Sectionem I. & II.

Zech, Franz Xaver

Ingolstadii, 1758

Titulus V. De Sacris Reliquiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68048](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68048)

etiam Altare pollutum censetur, si
Consecratio fiat ab Episcopo notorie
excommunicato (§. 36.). Quan-
do polluta Ecclesia reconciliatur,
simul reconciliata habentur Alta-
ria.

TITULUS V.

DE SACRIS RELIQUIIS.

Conf. Decretal. lib. 3. tit. 45.

§. 52.

Sicut primis temporibus Christiani *Sine Reli-*
Romæ conventus agebant *in quibus non*
Areis & Cœmeteriis Martyrum; ita *consecran-*
postea in iisdem locis magnificatur *Auaris:*
Templa fuerunt constructa, aut Re-
liquiæ Martyrum in Ecclesias alibi
ædificatas translatae & sub Aris re-
positæ (§. 51.). Unde introductus est
mos Ecclesias & Altaria non con-
secrandi absque Sanctorum Reliquiis
(§. 46.). S. AMBROSIUS populo
interpellanti spondebat, se Romano
ritu.

§. 1.) Juxta illud Apocal. VII. 9. *Vidi sub-*
tus Altare animas interfectorum propter
Verbum DEI, & propter testimonium, quod
habebant.

ritu Ecclesiam dedicaturum, si Martyrum Reliquias invenisset. Probant Superi studium populi & voluntatem Episcopi, detectis Corporibus SS. GERVASII & PROTASII 52. S. PAULINUS Episcopus Nolant easdem sacras Reliquias cum Crucis Domini conjunxit in Dedicacione Templorum : propterea Inscriptio nem aliquam his versibus claudit :

Quam bene junguntur Lignum
Crucis Ossa piorum,
Pro Cruce ut occisis in Cruce
sit requies 53.)

Hanc Ecclesie traditionem contra Iconoclastarum, aliorumque impudens ausus stabiliverunt Concilia 54.) Pontifices.

S. 53.

52.) S. AMBROSIIUS Epist. 54.

53.) S. PAULINUS Epist. 12.

54.) CONCILIUM NICÆNUM II. can. 1.

Sic statuit : *Quaecunque Tempia consecrata sunt absque Sacris Reliquiis Martyrum in his fieri statuimus Reliquiarum deponitionem cum consuetis precibus. Episcopi autem posthac Templum consecrans sine sacris Reliquiis, deponatur, ut qui Ecclesie sacras traditiones transgressus est. Idem jam antea in CONCILIO CARTHAGINENSIS*

§. 53. Sanctorum Reliquiæ non-*Insignes* & nunquam distinguuntur ab eorum *exigua* Re-
Corporibus. Unde S. GREGORI-*liquiæ ex-*
US M. 55.) rationem reddit, quare ponuntur
SS. Martyres nostris orationibus in-*venera-*
vocati, nonnunquam majora bene-*tioni*
ficia nobis exhibeant in locis, ubi
eorum sunt *Reliquiæ*, quam ubi eo-
rum sunt *Corpora*. Leges etiam Civi-
les 56.) Corpus & Reliquias di-
stinguunt: hos enim Græci *νεκρώματα*
vocant, intelligendo per hanc
vocem Cineres, Ossa, aut alias par-
tes quasdam corporis. Hinc in ye-
tustis Inscriptionibus Romanorum,
modo Corpus integrum, modo Re-
liquias Corporis, modo Ossa mo-
numento condita legimus 57.). Sæ-
pe confunduntur hæ voces: in or-
dine

E dine

si V. Anno 401. ab Episcopis Africanis
statutum fuerat can. 14. qui in Codice
Canonum Ecclesiæ Africanæ est nume-
ro octogesimus tertius: ... *nulla Memo-
ria Martyrum probabiliter acceptetur, nisi
ubi Corpus aut aliqua Reliquia sunt* &c.

55.) Lib. II. Dialog. c. 38.

56.) L. Monumentum. 42. ff. de Relig. &
sumpt. fun. L. 53. §. 5. ff. de Le-
gat. 1.

57.) Vid. GUTHERIUS de Jure Manium
lib. III. c. 23.

dine tamen ad usum Ecclesiasticum probe dignosci debent. Aliquæ enim dicuntur Reliquiæ *Insignes*, scilicet Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illa pars Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, ac legitime ab Ordinariis approbata (58.). Plerumque censetur Insignis Reliquia, quæcunque pars integra Corporis, licet alioquin medica, ut Digitus, Costa &c. vel certe grandioris membri pars non modica, puta Cranium capitis &c. Pro exiguis haberi debent pulvis ac cineres nisi & ipsi acervum faciant. Vestes sudaria, panni & quæcunque alia Sanctorum supellex, habita molli seu quantitatis ratione, in notabilium Reliquiarum numero sæpe reperiuntur, præsertim si sint instrumenta Martyrii, vel insignis miraculi, puta Lapides S. STEPHANI, Craticula S. LAURENTII, Sudaria & semicinctia S. PAULI (59.).

Fidelium

§. 54. Erga Corpora & Reliquia Sanctorum ingenti veneratione ferrebantur.

58.) BENEDICTUS XIV. de Canoniz. Sanctor. lib. IV. p. 2. c. 6. n. 3.

59.) GUYET de fest. propr. Sanctorum lib. I. c. 9.

De Sacris Reliquiis. 67

rebantur primorum sæculorum Fideles 60.). Ex Epistola Ecclesiæ Smyrnenfis 61.) constat, Martyrum Corpora a Gentilibus fuisse combusta, ac Cineres dissipatos, vel in mare projectos, ne Fidelibus venerationi essent, vel, ut Gentiles ac Judæi calumniabantur, ne Christiani eos adorarent ut Deos 62.). Liberior hic cultus splendescere cœpit post datam Ecclesiis a Constantino Augusto pacem, qui sanctas Reliquias ANDREÆ, LUCÆ & TIMOTHEI transtulit Constantinopolim, apud quas demones rugiunt 63.). Magno sæpe pretio Fideles Sanctorum Corpora eripuerunt infidelium, vel hæreticorum furori 64.). Nonnunquam

E 2

ad

-
- 60.) LUCILLA, notum schismatis flabellum, a CÆCILIANO archidiacono reprehensa fuit non ob venerationem veris Sanctorum Reliquiis exhibitam, sed ob osculum, ante sumptam Eucharistiam libatum ossibus, nescio cujus hominis mortui, et si Martyris, sed necdum vindicati, prout narrat OPTATUS Milevitanus de Schism. Donat. lib. I.
- 61.) Apud EUSEBIUM Cæsarens. lib. IV. c. 14.
- 62.) Vid. CHRISTIANUS LUPUS tom. III, Differt. de Septim. Synod. gener. c. 3.
- 63.) S. HIERONYMUS advers. Vigilant.
- 64.) LUITPRANDUS Rex Longobardorum magno

ad ea etiam ex Catholicis Ecclesiis
obtinenda, utebantur variis fraudi-
bus & artibus 65.). De veneratio-
ne sacrarum Reliquiarum copiose
scribunt, qui in tractandis Fidei
Controversiis, Ecclesiæ Catholicæ
ritus propugnant 66.).

*In Eccle-
siis.*

§. 55. Ad nostrum institutum
spectat, statuere de loco, ubi sacre
Reliquiæ sint asservandæ. Regula
generalis est, ut Sanctorum Cor-
pora, Insignesque Reliquiæ non
collocentur in privatis ædibus, ne
apud Laicos, sed in Ecclesia: cum
Viris tamen Principibus & Ecclesi-
asticis Præsulibus liberalius agit

Apo-

magno pretio soluto Corpus S. AUGUSTINI a Saracenorum manibus vindicavit. Ven. BEDA in fine Chronici.

65.) De Corpore S. DIONYSII legi potest
Dissertatio Rmi. & Celsmi. Principis JOAN-
NIS BAPTISTÆ, Abbatis ad S. Emeran-
tum Ratisbonæ. De S. THOMA Appen-
dixate apud Hagiographos Antwerpenses
in Act. SS. ad diem 7. Martii. fol. 723
seqq. de aliis variis apud BENEDICTUM
XIV. de Canonizat. SS. lib. IV. p. 2. c. 25.
a num. 38. & c. 26. n. 20. seqq.

66.) BELLARMINUS tom. II. Controv. ge-
ner. 4. lib. 2. THEOPHILUS RAYNA-
RDUS tom. 15. Heteroclit. spirit. p. 1. sect.
3. punct. 8.

Apostolica. Reliquias minus insignes etiam in privatis ædibus, in loco tamen apto & decenti conservare possunt Fideles. In ipsa autem Ecclesia Sanctorum Corpora & Insignes Reliquiæ juxta Ritus Romanum, quem tamen extra Urbem non ubique servari videmus, non deberent exponi super Altari, sed vel sub terra, vel intra Altaria, super quibus Sacrificium Missæ celebratur. Partes minores sacri Corporis, aut Reliquiarum in Thecis vel arculis clauduntur, ut in eorundem Sanctorum Festis, aliisque solemnitatibus, populorum venerationi exhibeantur. Non tamen deberent nudæ, & extra capsam ostendi 67.). Ritus eas circumferendi in Processionibus est antiquissimus 68.).

§. 56. Porro sicut Ecclesia Catholica 69.) docet, *Sanctorum Martyrum & aliorum cum Christo viventium sancta Corpora, quæ viva membra fuerunt*

E 3

runt

67.) C. 2. de Reliq. & Vener. Sanctor.

68.) De Reliquiis S. STEPHANI in publica Processione portatis loquitur S. AUGUSTINUS de Civit. DEI lib. 22. c. 8.

69.) Concil. TRIDENT. sess. XXV. Decret. de Invocat. Venerat. & Reliq. Sanctor.

runt Christi, & Templum Spiritus Sancti, ab ipso ad eternam vitam suscitanda & glorificanda, a Fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia a Deo hominibus præstantur: ita etiam feveris mandatis cavet, ut omnis superstitione in Reliquiarum veneratione tollatur; omnis turpis quæstus eliminetur; ne exponantur venales 70.); nec novæ Reliquiæ recipiantur, nisi recognoscente & approbante Episcopo; ne Sanctorum celebratione ac Reliquiarum visitatione homines ad comessationes atque ebrietates abutantur; ne Prælati permittant eos, qui ad eorum Ecclesias causa venerationis accedunt, variis figmentis, aut falsis documentis decipi 71.). Univerſim non facile permit-

70.) Non placet sententia THOMÆ HURTADO de vero Martyrio Resol. 43. §. 13. n. 4. ubi existimat, Simoniam non esse vendere & emere Reliquiam insignem, quia singularis & peregrina est, ut Velum B. Virginis, pars Coronæ Spinæ Domini; quia hic, ut loquitur iste Autor, non venditur res spiritualis & sacra, sed ejus antiquitas & raritas. Admissa hac formalitatum præcisione, fere omnis Simonia pallio aliquo tegi poterit.

71.) Non tamen nimia facilitate rejici debent

De Sacris Reliquiis. 71

mittendum, ut publicæ venerationi exponantur Reliquiæ, fundatæ in Historiis, quæ nullam verisimilitudinem præferunt 72.).

§. 57. In recognoscendis sacris Reliquiis Episcopus I. non debet ^{Requiritur} ^{recognitio} ^{Episcopi.} procedere temere, ac sine accurata consideratione. II. Debet advertere, an Reliquia talis sit, qualem deceat publico cultui & venerationi exponi. III. An Reliquia sit Sancti Canonizati, vel Beatificati. IV. An constet sufficienter de identitate Reliquiæ, scilicet, quod ea sit ejus Sancti,

E 4

bent documenta vel traditiones quarundam Ecclesiarum de suis Reliquiis. Pro instituendo cauto judicio juvat legere HONORATIA S. MARIA Animadvers. in Regul. & Usus Critices tom. 3. lib. V. Dissert. 6. Item JOANNIS FERRANDI Disquisitionem Reliquiarum, ubi agitur de multitudine earundem numero Reliquiarum, quæ in diversis Ecclesiis servantur, suscipienda & suspecta.

72.) THIERS de Superstitionibus lib. II, c. I. his Reliquiis annumerat Lacrymam Christi apud Vindocinenses, quæ, ut vulgo fertur, a Christo fusa est mortuo Lazaro; ab Angelo recepta in vase vitreo, & Magdalenæ donata; demum Constantinopolim, & inde iterum in urbem Vindocinensem reportata.

eti, cujus esse dicitur; ita ut prudenter operari censeatur, qui illam ut talem approbat & judicat 73.).

TITULUS VI.

DE SACRIS IMAGINIBUS.

§. 58.

*Sacrarum
Imaginum
veneratio-
nem,*

PRÆTER Sanctorum Reliquias, Ecclesiis ornandis & devotioni Fidelium fovendæ adhibentur sacrae Imagines. Usus & Venerationem earum contra A catholicos propugnant Theologi Dogmatici & Polemici 74.). Nos pauca de hoc argumento afferemus, postquam hæresin Iconoclastarum brevi stylo attigerimus. Subnectemus dein, quibus Sacri Canones circa usum Imaginum statuunt, ne quod ad Religionem fovendam est institutum, ad superstitionem inducendam valeat.

§. 59.

-
- 73.) Has quatuor propositiones fusius declarat P. ANDREAS HIERON. ANDREUCI Dissert. Canonico - Theolog. V. §. 2.
74.) PETAVIUS Theol. Dogm. tom. 2. lib. XV. a c. 6. CARD. GOTTI Verit. Relig. Christ. tom. 2. c. 80. TOURNELY Prælect. Theolog. de Incarnat. quæst. ult.